

[Juul Madsen.]

udvalgets flertal nu har stillet og landbrugsministeren tiltrådt.

Folketinget skal nu vedtage 2 lovforslag, et om grundforbedring og et om finansiering af vandløbsregulering. Der er den sammenhæng mellem disse lovforslag, at vandløbsregulering kan være en forudsætning for, at et opland overhovedet kan detailldrænes, og omvendt kan en vandløbsregulering gøre det nødvendigt, at der foretages en omlægning af tidligere foretaget detailldræning hos lodsejerne i oplandet. For at lette finansieringen af de for den enkelte lodsejer meget store beløb, der her kan være tale om, har ministeren i det lovforslag, han fik godkendt ved anden behandling, foreslået en tilskudsprocent på 25. Dels vil man gerne fremme denne grundforbedring af vandlidende landbrugsarealer, dels er disse love en stor hjælp til de unge, der jo ofte må starte med en forsømt ejendom, og endelig har denne grundforbedring afgørende betydning for landbrugets og gartnerierhvervets konkurrenceevne.

Nu kan man meget vel diskutere, om der overhovedet skal gives tilskud til arbejder af denne art, lige så vel som man kan diskutere anden tilskudslovgivning, der vedtages af det høje ting. Man behøver blot at tænke på de mange hundrede millioner kroner, der gives f. eks. inden for boligområdet. Her er der imidlertid tale om et område, hvor et tilskud, der koster staten et relativt ringe beløb, 8-10 mill. kr. om året, for så vidt angår grundforbedringen, hurtigt kommer igen, fordi de pågældende landbrugs bæreevne bliver større, fordi deres skatteevne bliver større. Dertil kommer jo, at vi — ikke mindst efter den debat, der for nylig har været ført her i det høje ting vedrørende mulighederne for en indtræden i fællesmarkedet — regner med, at vi kommer ind i dette fællesmarked, og her vil vi i hvert tilfælde blive stillet over for konkurrence med landbrug, der på dette område til fremme af produktiviteten af arealerne arbejder med langt større tilskudsprocenter, end vi gør det her i landet.

Hidtil har man i forbindelse med grundforbedring stillet alle jordbesiddere lige. Nu skal nogle altså være mere lige end andre. Nu lægges der et loft, som der står i ændringsforslaget, på 15.000 kr. pr. ejen-

dom i de 5 år, loven i henhold til bestemmelserne skal gælde. Det vil altså sige, at man sætter et nyt skel, føjer et nyt skel til de mange andre, vi har inden for vor landbrugslovgivning, som jo — det må erkendes — efterhånden er en meget indviklet lovgivning. Et flertal har for nylig her i folketinget vedtaget at stille 25 mill. kr. til rådighed for indkøbsforeninger for landbrug af en størrelse på under 14 ha. Det er de samme landbrug, som er særlig begyndt med hensyn til ejendomstilskud og kotilskud, og som er særlig begyndt med hensyn til tilskud og støtte, når de skal oprettes, ligesom der er andre særordninger for disse mindre landbrug. Det skal jeg ikke angribe ved denne lejlighed, blot påpege, at der ikke nu er nogen særlig grund til, at man i en lovgivning, der skulle have et alment og et bredt sigte for landbruget, sætter et skel. Har man 30 eller 35 tdr. land, der skal grundforbedres, så får man altså efter dette ændringsforslag, nr. 1, tilskud. Forbedrer man over dette beløb, må man selv betale det fulde beløb for de arealer, der er herover. Jeg skal dog anholde, at man søger en sådan lovgivning gennemført også af den grund, at de landvindingsarbejder, som hele folketinget stemmer for, ofte netop medfører, at lodsejere tvinges til at foretage ny grundforbedring, og det vil altså sige, at de små lodsejere har loven på deres side, de store har det ikke.

Nu er det blevet anført i udvalget, og det vil måske også blive anført her, at man blot gør dette for at hindre godsejerne, som man siger — de rige, som man jo også siger — i at få et tilskud, som de har råd til selv at betale. Helt bortset fra at det er en meget forkælet måde at opstille tingene på, er det sådan, at i de kommende år skal mange unge overtage større landejendomme. Vi arbejder under en lovgivning, der skal gøre det muligt ved sammenlægning at skabe større ejendomme, og disse unge, hvad enten de nu overtager ejendommen efter et arveskifte eller efter et køb, er oftest ringe stillet økonomisk og bliver i hvert tilfælde ramt af denne lov, hvis de skal grundforbedre en forsømt ejendom med et større areal.

Derfor må jeg beklage, at landbrugsministeren, som jo var godt tilfreds med det lovforslag, han fik tiltrådt ved anden behandling, har bøjet sig, fordi et enkelt